

FAITHFUL MEN · ISANG AKLATAN NG MGA KLASIKONG
KRISTİYANO

Mga Natatanging Katangian ng Iglesya sa Bagong Tipan

Distinctives of the New Testament Church

O. J. (Jean) Gibson

Isinalin sa Tagalog mula sa orihinal na Ingles

Faithful Men

PlymouthBrethren.org · KEE Philippine Missions

Orihinal na pamagat sa Ingles: *Distinctives of the New Testament Church*, ni O. J. (Jean) Gibson.

Inilathala nang may pahintulot ni O. J. (Jean) Gibson. Ang karapatang-ari ay hawak ng Fairhaven Bible Chapel, San Leandro, California.

Published by permission of O. J. (Jean) Gibson. Copyright is held by Fairhaven Bible Chapel, San Leandro, California.

Salin sa Tagalog, 2026. Ang mga sipi mula sa Kasulatan ay isinalin mula sa edisyong Ingles ng aklat na ito; ang mga talata ay maaaring basahin sa Ang Dating Biblia.

Faithful Men, mula sa PlymouthBrethren.org at KEE Philippine Missions. Libreng basahin at ibahagi; huwag ipagbili.

“Ang mga bagay na iyong narinig sa akin sa harap ng maraming saksi, ay ipagkatiwala mo sa mga taong tapat, na makapagtuturo naman sa iba.” (2 Timoteo 2:2)

Halos bawat Cristianong organisasyon at iglesya ay may tinatawag na "pahayag ng pananampalataya." Sa kasamaang-palad, kakaunti sa mga regular na dumadalo ang nakababasa nito. Sa gitna ng mga ebanghelikal, may iisang pinagkakasunduan ang mga kredo na nakasentro sa mga saligan ng tunay na kaligtasan. Karaniwan ay sinasaklaw nila ang mga bahagi ng tinatawag na "Kredo ng Nicea." Ito ay batay sa isang kasunduan ng mga pinuno ng iglesya noong panahong iyon (ika-4 na siglo) tungkol sa dapat paniwalaan ng mga tunay na Cristiano. Hindi nila inimbento ang alinman sa mga nakalista. Pormal lamang nilang isinaayos ang pinaniniwalaan na mula pa noong panahon ng mga apostol. Ang kredong ito ang naging gabay ng iba pang mga pahayag at ito ay matibay na nakabatay sa Biblia.

May isang bahaging hindi nila tinalakay hanggang ikadalawampung siglo. Ito ay tungkol sa pagkakaayos at pagkilos ng lokal na iglesya. Bakit kailangang isama ito? Dahil sa malaking bilang ng mga talata sa Bagong Tipan na nagsasabi sa atin kung paano kumilos ang unang iglesya. Bakit ito mahalaga? Una, dahil ang Panginoong Jesus Mismo ang Ulo at ang Kanyang gawain ay ang itayo ang iglesyang ito (Mateo 16:18). Naniniwala kami na ang mga lokal na iglesya ngayon ay dapat kumilos sa ilalim ng Kanyang pagkauulo ayon sa mga prinsipyo noong panahong iyon, bagama't hindi kinakailangang sa mga detalye. Kabilang sa mga detalye ang mga bagay gaya ng Sunday School at oras ng mga pagtitipon. Kabilang naman sa mga prinsipyo ang pamumuno o mga katungkulan (matatanda, diyakono), ang pangunahing pagtitipon (Pagpuputol-putol ng Tinapay), at ang pagkakataong gamitin ang lahat ng kaloob ng mga nasa aktibong pakikisama.

Ano ang mga natatanging katangian ng iglesya sa Bagong Tipan? Ito ang mga pangunahing natatanging katangian ng lokal na iglesya noong panahon ng Bagong Tipan:

1. May pagdiriwang tuwing Araw ng Panginoon na tinatawag na Pagpuputol-putol ng Tinapay (komunyon) na siyang pangunahing pagtitipon ng mga mananampalataya (Mga Gawa 20:7). May naririnig na pakikibahagi ng maraming lalaki (1 Corinto 14:26) at tahimik na pagsamba ng mga babae (1 Corinto 14:34). Ang pagsamba ay direktang iniuukol sa Diyos lamang at higit pa sa pag-awit.
2. Walang pagkakaiba sa pagitan ng tinatawag na klero at laiko (klerikalismo). Ang lahat ng mananampalataya ay mga saserdote (1 Pedro 2:5, 9). Ang pamumuno sa iglesya ay hindi limitado sa punong pastor. Ang pamumuno ay dapat kinasasangkutan ng higit sa isang lalaki (Filipos 1:1). Walang natatanging titulong panrelihiyon ayon sa Kasulatan, gaya ng Reverendo o Obispo. Ang huling salita ay isang saling ginamit sa 1 Timoteo 3:1-2, Tito 1:7, Mga Gawa 20:28 na tumutukoy sa lahat ng matatanda (Mga Gawa 20:17, Tito 1:5). Tumutukoy rin ito sa mga pastor at tagapag-alaga (1 Pedro 5:1-5). Ang isa pang salin ay mga tagapangasiwa, na tumutukoy sa pangangalaga sa kawan. Ang salita ay karaniwang ginagamit sa Diyos bilang Pastol ng Kanyang bayan (Awit 23, Juan 10:11, Hebreo 13:20). Walang batayan sa Biblia para magsuot ang mga lalaking ito ng natatanging kasuotan (damit ng klero) o magsuot ng krus. Ang payak na pananamit, gaya ng isinusuot ng karaniwang pastol o maging ng Panginoong Jesus, ang halimbawa.
3. Walang pangalan ng denominasyon o tatak ng sekta na pinahihintulutan ng Kasulatan (Katoliko, Ortodokso,

Baptist, Lutheran, Anglican, Episcopal, at iba pa). Ang lahat ng Cristiano ay tinatawag na mga banal, mga mananampalataya, mga kapatid na lalaki at babae. Ang lahat ng tunay na mananampalataya ay bayan ng Diyos, bahagi ng Kanyang pamilya, hindi pinaghihiwalay ng mga tatak na nagbabaha-bahagi gaya ng mga sekta (1 Corinto 1:13).

4. Dapat may pagkakataon ang mga nasa pakikisama na gamitin ang anumang espirituwal na kaloob na ibinigay ng Diyos na mayroon sa lokal na iglesya (1 Corinto 12:1-7). Malinaw na kabilang dito ang pangangaral o pagtuturo ng Salita, pagdalaw bilang pastor, pagpapayo, at iba't ibang tungkulin sa pamumuno. Hindi ito dapat limitado sa iisang lalaki o sa mga upahang tauhan.

Bukod sa mga pangunahing natatanging katangiang ito, may dalawa pang mahahalagang doktrina na dapat ituro at isagawa. Ito ay:

1. Napakahalaga ng bautismo ng mananampalataya, sa halip na bautismo ng sanggol. Ito ay iniutos ng Panginoong Jesus at bahagi ng tinatawag na Dakilang Utos (Mateo 28:19). Ang kondisyon nito ay sumampalataya ka sa iyong puso sa Panginoong Jesus at magtiwala lamang sa Kanyang kamatayan bilang kahalili sa krus (Mga Gawa 8:36-37). Ang bawat sumasampalataya sa Ebanghelyo (1 Corinto 15:1-4) at tumatanggap kay Jesus bilang Panginoon (Roma 10:9), kasama ang paniniwalang Siya'y muling nabuhay mula sa mga patay, ay dapat mabautismuhan. Walang sanggol na makasasampalataya rito at walang probisyon para sa ganitong bautismo sa Bagong Tipan. Walang binabanggit tungkol sa mga ninong at ninang na nangangakong

gagabayan ka sa pagkakilala sa paraan ng kaligtasan ng Diyos. Walang binabanggit tungkol sa klase ng katesismo sa kalaunan (pagsasaulo ng mga pahayag ng doktrina). Walang ganoong gawain gaya ng seremonya ng kumpil kung saan ipinapatong ng isang "obispo" ang kanyang mga kamay sa ulo ng isang tao at ipinahahayag na ang taong iyon ay Cristiano. Maraming tao ang umaasa sa bautismong ginawa bago sila nagbagong-loob para sa kanilang pag-asa ng kaligtasan. Ang paraan ng bautismo sa Bagong Tipan ay paglulubog, hindi pagwiwisik ng tubig sa noo. Ang gawaing ito ay sumisimbolo sa daan ng kaligtasan sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan, paglilibing, at muling pagkabuhay: ganap na inilulubog sa ilalim ng tubig at iniaahon mula rito (Mga Gawa 8:38-39). Ang bautismo ng mananampalataya ay tinatawag na "paglilibing na kasama Niya" (Roma 6:4, Colosas 2:12). Ito ay alaala ng ating pakikiisa kay Cristo sa Kanyang paglilibing at muling pagkabuhay. Kailangan ba ang bautismo sa tubig upang hugasan ang ating mga kasalanan (pagbabagong-buhay sa bautismo o ang bagong kapanganakan)? Hindi, ang dugo lamang ni Jesus ang naglilinis ng mga kasalanan (1 Juan 1:7, Hebreo 9:22). Ano ang layunin ng bautismo ng mananampalataya? Ito ay "ang tugon ng isang mabuting budhi sa Diyos" (1 Pedro 3:21), hindi upang linisin ang ating mga kasalanan, na tinatawag na "pag-aalis ng dumi ng laman (mga kasalanan)." Ito ang ating hayagang pagpapahayag kay Cristo bilang ating Panginoon at Tagapagligtas. Kung nakatutulong ang bautismo sa ating kaligtasan, hindi sana sinabi ni Pablo na iilan lamang ang personal niyang binautismuhan (1 Corinto 1:14-17). Iniuutos pa rin ang bautismo para sa isang nagbagong-loob pagkatapos ng kanyang pagbabagong-

loob, bagama't hindi ito kailangan kapag ang malubhang karamdaman o katulad na mga kalagayan ay ginagawa itong imposible (Lucas 23:42-43).

2. Ang isa pang doktrinang mahalaga, bagama't hindi kinakailangan, ay ang tinatawag na walang hanggang katiyakan. Ibig sabihin nito ay ang paniniwala na kapag ang isang tao ay tunay na nagbagong-loob, ang kanyang kaligtasan ay walang hanggan (Juan 5:24, Hebreo 10:14). Dinadala tayo ng bagong kapanganakan sa pamilya ng Diyos (Juan 3:3-8, 1 Pedro 1:23). Walang ganoong bagay na maipanganak na muli sa ikalawang pagkakataon, kung paanong hindi inuulit ang pisikal na kapanganakan.

May iba pang dapat isaalang-alang sa mga gawain ng lokal na iglesya.

1. Paano dapat tustusan ang gawain ng Panginoon? Tiyak na hindi sa suporta ng mga hindi mananampalataya na madalas ay dumadalo sa pang-umagang pangangaral tuwing Araw ng Panginoon. Walang tala na humingi ang Panginoong Jesus ng pondo sa sinumang nanonood na lumapit upang makinig sa Kanyang pagtuturo. Binigyan ng mga kaloob na pera ang Labindalawa para sa kanilang suporta (si Judas ang ingat-yaman) pero hindi kailanman ito hiningi. Nagtrabaho si Pablo upang suportahan ang sarili niyang ministryo kapag kulang ang pondo (Mga Gawa 18:3). Maraming beses na nabigo ang mga iglesyang tinulungan niyang itatag na magpadala ng pera bilang pakikibahagi (Filipos 4:11-12) pero hindi siya nagreklamo o humingi. Ang gawain ng Diyos ay dapat suportahan ng bayan ng Diyos, "na walang tinatanggap mula sa mga Gentil" o sa mga hindi ligtas (3 Juan 7). Ang mga

mananampalataya ay dapat mag-ambag nang regular, ayon sa kanilang kakayahan, at nang sistematiko (1 Corinto 16:1-2). Walang batayan para humingi ng pangako ng abuloy o humingi ng pera gaya ng karaniwang ginagawa ngayon. Ang "mamuhay sa pananampalataya" ay ang umasa sa Diyos para sa suporta.

2. Popular ngayon ang gayahin ang mga programa ng mga kilalang mega-church sa buong bansa (Willow Creek, Saddleback). Ginagaya ang istilo at teknik ng mga kilalang mangangaral at gumagamit ng magagarang pasilidad upang dumami ang dumadalo. Karamihan sa mga iglesyang ito ay umaagaw ng mga miyembro mula sa maliliit na iglesya. Hindi sila umaasa sa Espiritu para sa kapangyarihan at pagpapala (Zacarias 4:6). Nabubuhay ang mga tao sa espirituwal na pagkain ng isang oras bawat linggo. Malaki ang diin sa espesyal na musika sa halip na sa sistematiko at makapangyarihang pagtuturo ng Salita na humahamon sa mga mananampalataya at nagdadala ng mga kaluluwa kay Cristo. Hindi tulad ng mga propeta, nagbibigay sila ng mga mensaheng nagpapakita ng kaugnayan sa mga pansamantalang isyu na may malaking dosis ng tinatawag na "psychobabble." Pinupuna nina MacDonald, Hunt, at ng mga Bobgan "ang pagsasa-sikolohiya ng iglesya" (pagpapahalaga sa sarili, positibong pag-iisip). Tiyak na napakakaunti ng pagsigaw laban sa mga kasalanan ng mga tao at lalo na ang pag-iwas na gambalain sila sa isipin ng walang hanggang parusa (hindi kailanman binabanggit ang impiyerno, bagama't tiyak na binanggit ito ni Jesus).
3. Ang diin sa misyon, lalo na sa mga nangangailangang bahagi ng mundo, ay dapat maging aktibong malasakit ng anumang iglesya ng Bagong Tipan. Sinasanay ba ang mga

manggagawa upang pumunta sa bilyun-bilyong kaluluwang hindi pa naaabot sa mundo ng mga Muslim, sa India, at maging sa Europa kung saan ang mga iglesya ng estado ay nalanta at namatay na?

4. Binibigyang-diin ba ang personal na pagdidisipulo (isa-sa-isa) o pagsasanay sa pamumuno? Ito ang lumilikha ng mga bagong manggagawa para sa anihan.
5. Mahalagang magkaroon ng matibay na diin sa komunidad upang maakit ang mga nangangailangan ng kaligtasan. Ang maliliit na grupo ng pag-aaral ng ebanghelyo ay makapagdadala ng mga taong hindi nagsisimba tuwing Araw ng Panginoon. Mapalalakas pa ito ng masiglang pagdalaw sa mga tahanan.

Bilang pagbubuod, ang lokal na iglesya ba ay isang pangunahing larangan ng diin, na tumutulad sa pangangaral ng Panginoong Jesus, ng mga Apostol, at ng mga propeta sa Lumang Tipan? Nakakikita ba kayo ng mga kaluluwang naliligtas, nababautismuhan, at regular na naidaragdag sa lokal na iglesya (Mga Gawa 5:14)? Kung gayon, tunay kayong isang iglesya ng Bagong Tipan.

OJG 1/17/2006

Inilathala nang may pahintulot ni O. J. (Jean) Gibson. Ang karapatang-ari ay hawak ng Fairhaven Bible Chapel, San Leandro, California.

Published by permission of O. J. (Jean) Gibson. Copyright is held by Fairhaven Bible Chapel, San Leandro, California.

Sa Diyos ang lahat ng kaluwalhatian.